

ע"פ (חיפה) 3182-01-14 - מדינת ישראל נ' אלכסנדר גורפינקל

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"פ 3182-01-14 גורפינקל(עציר) נ' מדינת ישראל עפ"ג 22614-01-14 מדינת ישראל נ' גורפינקל(עציר)
עפ"ג 40234-10-13 גורפינקל(אסיר) נ' מ.י. פרקליטות מחוז חיפה-פלילי

בפני הרכב כבי השופטים: רון שפירא [אב"ד] אברהם אליקים בטינה טאובר
המערערת ב-22614-01-14 מדינת ישראל
המשיבה ב-3182-01-14 וב-40234-10-13

נגד

אלכסנדר גורפינקל, ת"ז 306088758

המשיב ב-22614-01-14

עמוד 1

והמערער ב-14-01-3182 וב-13-10-40234

פסק דין

השופטת בי טאובר:

הערעורים בתמצית

1. בעקבות שלושה כתבי אישום שונים שהוגשו כנגד מר גורפינקל הובאו בפנינו שלושה ערעורים שעניינם בשני גזרי דין שונים. בנוסף לשני גזרי הדין נשוא הערעורים שבפנינו, וכרקע עובדתי, אוזכר גם גזר דין נוסף שניתן כנגד מר גורפינקל בבית המשפט המחוזי בתל אביב. גזר דין זה אינו חלק מהערעורים שבפנינו ואולם הצדדים התייחסו אליו במסגרת טיעוניהם וכך גם אנו במסגרת פסק דין זה. לשם הנוחיות יכונה מר גורפינקל "הנאשם" והמדינה "מדינה".

2. עפ"ג 40234-10-14, מתייחס לערעור הנאשם על גזר דינו של בית המשפט השלום בחיפה, כבי סגנית הנשיא השופטת אורית קנטור, בת"פ 1533/08, במסגרתו הושתו על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 15 חודשים; מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך שלוש שנים והתנאי הוא, כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע וכן קנס בסך 10,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תחתיו. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

3. עפ"ג 3182-01-14 (ערעור הנאשם) ו-עפ"ג 22614-01-14 (ערעור המדינה), על גזר דינו של בית המשפט השלום בחיפה כבי השופט יחיאל ליפשיץ, בת"פ 290-12-12 ו-ת"פ 11745-11-10, במסגרתו הושתו על הנאשם 26 חודשי מאסר בפועל כש-10 חודשים מתוכם ירוצו בחופף למאסר אותו מרצה הנאשם כיום במסגרת ת"פ (ח"י) 1533/08; מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו והתנאי הוא, כי הנאשם לא יעבור עבירות רכוש או מרמה מסוג עוון, ועוד 8 חודשי מאסר על התנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו 1 והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירות רכוש או מרמה מסוג פשע. ערעור הנאשם מופנה 2 כנגד חומרת העונש וערעור המדינה מופנה כנגד קולת העונש. 3

4

4. מטעמי נוחות הוחלט לדון בשלושת הערעורים במאוחד. יחד עם זאת, ולמען הסר ספק, 5 יובהר, כי פסק דין זה מתייחס לכל אחד מגזרי הדין בנפרד, כפי שיפורט בהמשך. 6

7

5. למען שלמות התמונה, יש לציין, כי כנגד הנאשם התנהל כאמור תיק פלילי נוסף אשר נידון 8 בבית המשפט המחוזי בתל אביב (ת.פ. 52-10-10), במסגרתו, הורשע הנאשם על פי הודאתו 9 בעובדות כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון בארבע אישומים שעניינם עבירות גניבה, 10 זיוף, סחר בכלי רכב גנובים, זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר. ביום 23.12.10 גזר בית 11 המשפט המחוזי בתל אביב דינו של הנאשם והשית עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל. 12

13

עמוד 2

14

עפ"ג 40234-10-14

15

6. הנאשם הגיש כאמור ערעור על חומרת גזר דינו של בית המשפט השלום בחיפה, כבי סגנית 16 הנשיא השופטת אורית קנטור, בת"פ 1533/08, (להלן: "בית המשפט קמא"), אשר 17 במסגרתו הורשע הנאשם, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, ב- 18 19 אישומים שעניינם עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות- עבירה לפי סעיף 19 415 סיפא לחוק העונשין, תשל"ו - 1977, (להלן: "חוק העונשין"); זיוף בנסיבות מחמירות - 20 עבירה לפי סעיף 418 לחוק העונשין; וגניבה בידי מורשה - עבירה לפי סעיף 393(2) ו- (3) 21 לחוק העונשין.

22

23

7. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במהלך השנים 2003-2005, כאשר עבד הנאשם 24 בסוכנות הביטוח "אביב", קיבל במרמה מלקוחות שונים סכומי כסף כתשלום עבור פרמיית 25 ביטוחי רכב. הנאשם ששלל סכומי כסף אלה לכיסו ולא העבירם לחברות הביטוח או 26 לסוכנות הביטוח. בחלק מהמקרים הנפיק הנאשם ומסר ללקוחות פוליסות ביטוח מזויפות 27 ובמקרים אחרים בוטלו פוליסות הביטוח שהנפיק הנאשם ללקוחות על ידי חברות הביטוח 28 בשל אי העברת תשלומי הפרמיה מהלקוחות לחברות הביטוח. סך כל הכספים ששלל 29 הנאשם לכיסו עמד על 51,472 ₪. במעשיו אלה, גרם הנאשם ללקוחות לנהוג ברכב ללא 30 ביטוח, ושלל מסוכנות הביטוח ומבעליה את הזכות לקבל תשלומים מחברות הביטוח עבור 31 פוליסות הביטוח שביקשו הלקוחות לרכוש.

32

33

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"פ 3182-01-14 גורפינקל(עציר) ני מדינת ישראל

עפ"ג 22614-01-14 מדינת ישראל ני גורפינקל(עציר)

עמוד 4

עפ"ג 40234-10-13 גורפינקל(אסיר) ני מ.י. פרקליטות מחוז חיפה-פלילי

8. ביום 24.06.13, הוגש לבית המשפט קמא, תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם, בו נקבע, כי הנאשם מביע חרטה ונוטל אחריות מלאה על ביצוע העבירות, אשר בוצעו על רקע חובות שנקלע אליהם בעקבות התמכרותו להימורים. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם נרתם וחש מחויב להליך הטיפול שערך ומגלה מוטיבציה לשינוי דפוסי התנהגות השלילית. יחד עם זאת ציין שירות המבחן, כי המדובר באדם ורבלי, וקשה היה להתרשם (אותה עת) האם מדובר בתובנות אמיתיות. לאחר התלבטות, המליץ שירות המבחן, להעמיד את הנאשם בצו מבחן לתקופה של 24 חודשים במהלכם ימשיך בהליך הטיפול בהתמכרותו להימורים, וכן המליץ על הטלת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס כספי.
9. ביום 02.09.13 גזר בית המשפט קמא דינו של הנאשם. בית המשפט קמא ציין בגזר דינו, כי המדובר בעבירות חמורות שנעברו לאורך תקופת זמן לא קצרה, תוך שהנאשם מועל באמון שניתן בו הן על ידי מעסיקו בעל סוכנות הביטוח והן על ידי הלקוחות שנתנו בו את אמונם עת הפקידו בידיו כספים במחשבה שהם עתידים להיות משולמים עבור פוליסת ביטוח לרכביהם אך בפועל שלשלם הנאשם לכיסו. עוד נקבע על ידי בית המשפט קמא, כי הנאשם ביצע את העבירות באופן שיטתי, לאורך תקופת זמן ארוכה, ולא חדל מכך על אף שהיה מודע היטב להשלכות מעשיו ולעובדה, כי המתלוננים נוהגים ברכב למעשה ללא ביטוח חובה תקף. בית המשפט קמא זקף לחובתו של הנאשם, את העובדה שהוא לא הודה בהזדמנות הראשונה אלא לאחר שנשמעו שבעה עדי תביעה ולאחר שמונה לו סניגור מטעם הסגנויה הציבורית. כן זקף בית המשפט קמא לחובת הנאשם את העובדה, כי העבירות בוצעו על רקע התמכרותו של הנאשם להימורים ועל מנת לממן חובות שנקלע להם בעקבות זאת, העובדה שהנאשם החזיר בפועל רק כמחצית מהסכום שמעל וכי לחובתו הרשעות נוספות בעבירות דומות. יחד עם זאת, זקף בית המשפט קמא לזכותו של הנאשם את העובדה, כי בהודייתו חסך הנאשם העדת עוד כשבעים עדי תביעה המופיעים ברשימת עדי התביעה בכתב האישום המתוקן וכן שהינו עובר הליך שיקומי לגמילה מהתמכרותו.
10. נוכח האמור, השית בית המשפט קמא על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירות רכוש מסוג פשע וקנס כספי בסך של ₪ 10,000 או 3 חודשי מאסר תחתיו.
11. טענות הנאשם, כפי שנטענו על ידי בא כוחו, פורטו בהרחבה בהודעת הערעור שהוגשה מטעמו ובפרוטוקול הדיון מיום 06.02.14. עיקר טענותיו של הנאשם הן, כי בית המשפט קמא לא נתן משקל ראוי בגזר דינו ובקביעת מתחם הענישה להיבט השיקומי, חלוף הזמן שעבר מאז האירועים נשוא כתב האישום (כ- 10 שנים), העדר עבר פלילי, המלצת שירות המבחן, הליך השיקום שעבר ולשינוי המהותי שעבר בחייו.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

12. המדינה מבקשת לדחות את הערעור. לגישה, אין בטענה כי מעשיו של הנאשם בוצעו על רקע התמכרות להימורים וכי הנאשם התחיל בהליך טיפולי בכדי לגבור על שיקולי ההרתעה והאינטרס הציבורי. כן סבורה המדינה, כי נוכח חומרת המעשים הרי שעונש המאסר שהושת על הנאשם הינו מקל ביותר ואין מקום להתערב בו.

13. הלכה היא, כי ערכאת הערעור הבוחנת סבירות העונש שהטילה הערכאה הדיונית, לא תתערב אלא במקרים חריגים
עמוד 6

שבהם נמצא כי נפלה טעות מהותית בגזר הדין, או כאשר קיימת סטייה קיצונית ממדיניות הענישה הראויה. [ראה: ע"פ 5316/13 מסאלחה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו], (09.12.13); ע"פ 6347/12 מדינת ישראל נ' מרה, [פורסם בנבו], (13.05.13); ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו], (04.12.13)]. סבורני, כי אין זה המקרה.

14. אין חולק בדבר חומרת המעשים שביצע הנאשם. מדובר בפעילות שיטתית של מעשי זיוף ומרמה שיש והיה בהם כדי לגרום נזק בלתי הפיך לקורבנות העבירה, שעה שלא זו בלבד שהנאשם שלשל לכיסו סכומי כסף במרמה, אלא שבמעשיו גרם גם ללקוחות לנהוג ברכב ללא ביטוח. העובדה שהנאשם ביצע את המעשים לטענתו על רקע התמכרותו להימורים אינה פועלת לזכותו של הנאשם אלא להיפך. בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרת מעשים כגון אלה בהם הורשע הנאשם, כשהעמדה הרווחת בהקשר זה היא, שיש להחמיר בענישה, באופן שיבטא את סלידתה של החברה מההתנהגות העבריינית המתוארת. [ראה: עפ"ג 36114-07-12 יוסף עוז נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו], (04.12.12); עפ"ג 26628-12-13 חטיב (עציר) נ' מדינת ישראל, (06.02.14)].

15. שירות המבחן המליץ אומנם להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות וכן להעמיד את הנאשם בצו מבחן לתקופה של 24 חודשים במהלכם ימשיך את הליך השיקום והטיפול בהתמכרותו, ואולם, בית המשפט אינו כבול להמלצת שירות המבחן שאינו מופקד על הראייה הכוללת הבוחנת גם שיקולים נוספים על פני טובתו של הנאשם, שעיקרם בטובת הכלל ובאינטרס הציבורי. [ראה: ע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' סגל, פ"ד לה(4) 313].

בית המשפט העליון בהתייחסו להמלצת שירות המבחן ציין בע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני ואחי, פ"ד נד(3) 685, עמ' 690-691, כי:

"חוות דעת שירות המבחן מתמקדות בפן השיקומי הנוגע להם ואילו חובת בית המשפט לתת דעתו לשיקולים הכוללים של ההלי. הפלילי וביניהם לעניינים ששירות המבחן אינו מופקד עליהם".

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

בנסיבות העניין ולאור כל האמור לעיל, סבורני, כי המלצת שירות המבחן אינה הולמת את חומרת העבירות שיוחסו לנאשם, ומשכך, נכון עשה בית המשפט קמא משלא קיבל את המלצתו. [ראה: עפ"ג 59808-06-13 מדינת ישראל נ' עלא אלפאר, [פורסם בנבו], (07.08.13)].

16. בית המשפט קמא, נתן ביטוי בגזר דינו המפורט, לכל השיקולים הן לחומרה והן לקולא, ואיזן נכונה בין כל הנתונים, הן

לעניין קביעת מתחם הענישה והן לעניין קביעת העונש ההולם. כן הביא בית המשפט קמא בחשבון גם שיקולים אינדיבידואלים הנוגעים לנאשם ובכללם תהליך השיקום שהנאשם נטל בו חלק.

17. בכל הנוגע לרמת הענישה, אינני סבורה כי מדובר בענישה החורגת בחומרתה מהענישה המקובלת והראויה בנסיבות אלה. משכך, לאור חומרת מעשיו של הנאשם, עברו הפלילי ובהתחשב בנימוקי גזר דינו של בית המשפט קמא, לא מצאתי, כי העונש הכולל שנגזר על הנאשם סוטה בצורה קיצונית מרמת הענישה המקובלת והראויה, באופן המצדיק התערבות ערכאת הערעור בגזר הדין.

18. למעלה מן הנדרש, אעיר, כי כשמביאים בחשבון את חומרת המעשים וכן את ריבוי העבירות שבוצעו, סבורני, כי העונשים שנגזרו על הנאשם אינם מחמירים כלל ועיקר ואף נוטים לקולא.

19. אשר על כן, ולאור המפורט, דינו של הערעור להידחות, וכך אציע לחברי ההרכב. עפ"ג 3182-01-14 ו-

עפ"ג 22614-01-14

20. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום ראשון, המייחס לו עבירות של שימוש במסמך מזויף - עבירה לפי סעיף 420 לחוק העונשין, ניסיון לקבלת דבר במרמה - עבירה לפי סעיף 415 רישא + סעיף 25 לחוק העונשין והונאה בכרטיס חיוב - עבירה לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986. (להלן: "כתב האישום הראשון").

21. על פי עובדות כתב האישום הראשון, ביום 16.02.09 הגיע הנאשם לחנות טיב טעם שבקריית חיים, כשהוא חובש פאה ומשקפיים וכן מצויד בתעודת זהות מזויפת ובכרטיס אשראי מזויף על שם "מיכאל בן", כל זאת במטרה לרכוש מוצרי מזון במרמה ובכוונה להונות. הנאשם נטל מוצרים שונים בסכום של ₪ 2,057.79, הניח אותם בעגלת קניות וניגש אל אחת

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"פ 3182-01-14 גורפינקל(עציר) ני מדינת ישראל

עפ"ג 22614-01-14 מדינת ישראל ני גורפינקל(עציר)

עמוד 10

עפ"ג 40234-10-13 גורפינקל(אסיר) ני מ.י. פרקליטות מחוז חיפה-פלילי

הקופות. כאשר נדרש הנאשם לשלם הוא מסר לקופאית בחנות את כרטיס האשראי בידעו שהוא מזויף. לאחר מכן, משנדרש להזדהות, הוא הציג את תעודת הזהות בידעו שהיא מזויפת, וזאת כשהוא יוצר מצג שווא לפיו הוא בעל כרטיס האשראי ותעודת הזהות ושמו הוא "בן מיכאל". הנאשם נתפס בעודו בחנות ולאחר שהתברר שכרטיס האשראי מזויף.

22. ביום 16.11.11 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום הראשון והורשע בעבירות שיוחסו לו.

23. ביום 02.12.12 ובטרם מתן גזר הדין בכל הנוגע לכתב האישום הראשון, הוגש כנגד הנאשם כתב אישום נוסף, (להלן: "כתב האישום השני"), המייחס לנאשם 16 אישומים ומתאר 14 מקרים שונים שהתרחשו החל מחודש 04/09 ועד חודש 07/10, בהם הגיע הנאשם לסניפי בנק שונים, תוך שהתחזה לאדם אחר, פתח חשבונות בנק על שמות שונים ובאמצעותם קיבל במרמה כספים מהבנק בדרך של קבלת הלוואות או משיכות באמצעות כרטיסי אשראי. הסכום הכולל שקיבל הנאשם לידיהו במרמה עמד על סך 310,000 ₪.

24. ביום 29.09.13 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום השני, והורשע בעבירות של התחזות כאדם אחר (15 מקרים) - עבירה לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, שימוש במסמך מזויף (15 מקרים) - עבירה לפי סעיף 420 לחוק העונשין, גניבה (4 מקרים) - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות (3 מקרים) - עבירה לפי סעיף 17 סיפא לחוק כרטיסי חיוב, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (10 מקרים) - עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, ניסיון לקבלת דבר במרמה (מקרה אחד) - עבירה לפי סעיף 415 סיפא + סעיף 25 לחוק, ומרמה - עבירה לפי סעיף 220(5) לפי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.

25. עוד באותו מועד (29.09.13), החליט בית המשפט קמא לאחד את הדיון בשני כתבי האישום, והצדדים קיבלו את הצעת בית המשפט לפיה תסקיר שירות המבחן שניתן בעניינו של הנאשם במסגרת ת"פ 1533/08, ישמש גם לתיקים הללו. (ראה תמצית תסקיר שירות המבחן - סעיף 8 לעיל).

26. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעונש, גזר בית המשפט קמא דינו של הנאשם והשית עליו 26 חודשי מאסר בפועל, 10 מתוכם ירוצו בחופף לעונש המאסר שריצה הנאשם אותה עת במסגרת ת"פ 1533/08, 6 חודשי מאסר על התנאי למשך 3 שנים, והתנאי, שהנאשם לא יעבור עבירות רכוש או מרמה מסוג עוון, ו- 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירות רכוש או מרמה מסוג פשע.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"פ 3182-01-14 גורפינקל(עציר) נ' מדינת ישראל

עפ"ג 22614-01-14 מדינת ישראל נ' גורפינקל(עציר)

עמוד 12

עפ"ג 40234-10-13 גורפינקל(אסיר) ני מ.י. פרקליטות מחוז חיפה-פלילי

27. בית המשפט קמא קבע בגזר דינו, כי כל אחד מ- 14 המקרים בהם הוציא הנאשם כספים במרמה מסניפי בנקים שונים כמפורט בהרחבה בכתב האישום השני, מהווה אירוע נפרד. יחד עם זאת, סבר בית המשפט קמא שיש לקבוע מתחם עונש אחד לכלל המעשים גם יחד. לעמדת בית המשפט קמא, מדובר במעשים שנעשו באותה תקופה, הרקע לכלל המעשים היה אחד, ומשכך, נקבע כי קביעת מתחם ענישה לכל אישום ואישום תהיה מלאכותית. לגישתו של בית המשפט קמא, מרבית האישומים בהם הורשע הנאשם נוגעים לביצוע עבירות מרמה שונות, במרביתם קיבל הנאשם במרמה כספים מבנקים שונים וכתב האישום הראשון הינו מקרה חריג הן משום נסיבותיו והן משום הסכום הקטן יחסית שאותו ניסה הנאשם לקבל (במוצרים). בית המשפט קמא ציין בגזר דינו, כי הערכים המוגנים הינם שמירת חיי מסחר תקינים ; הגנה על רכוש הציבור ורכוש העסקים ; וכן אי פגיעה בערכי שוויון (ככל שהדברים נוגעים לעבירות המס).

28. לאור מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, ובהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, קבע בית המשפט קמא, כי מתחם העונש הראוי נע בין 2-6 שנות מאסר. יחד עם זאת, לאחר שקילת כלל השיקולים בעניינו של הנאשם, סבר בית המשפט קמא, כי העונש הראוי במקרה פרטני זה הינו 26 חודשי מאסר. זאת ועוד, לאור תהליך השיקום אותו החל הנאשם טרם מאסרו, כלל השיקולים התומכים בהקלה בעונש, כגון, הודייתו של הנאשם בטרם שמיעת ראיות, הבעת חרטה מצדו וכן בהתחשב בעובדה, כי הן כתב האישום הראשון והן כתב האישום השני נושאם אחד, קבע בית המשפט קמא, כי 10 מתוך 26 חודשי המאסר בפועל ירצו בחופף למאסר אותו מרצה הנאשם בעקבות ת"פ 1533/08.

29. טענות הנאשם פורטו בהרחבה בהודעת הערעור ובפרוטוקול הדיון מיום 06.02.14. עיקר טענותיו של הנאשם, מופנות כנגד התנהלותה של המדינה בכל הנוגע לאישום הרביעי שיוחס לו במסגרת כתב האישום שהוגש כנגדו בבית המשפט המחוזי בתל אביב (ת"פ 52-10-10), בדבר עבירת הזיוף בכוונה לקבל דבר. בהקשר זה טען הנאשם, כי הוא ביקש להודות ולהגיע להסדר טיעון שהוצע לו שם, בידיעה מלאה כי הוא שם מאחוריו את כל הפרשה הקשורה בזיוף תעודות הזהות. עם זאת, נטען, כי משהודה הנאשם באישום הרביעי הנ"ל, בדבר זיוף תשע תעודות זהות שונות, הרי שדה פקטו היה הנאשם מושתק מלכפור בפני בית המשפט קמא, באישום שמהותו העובדתית היא, כי הוא עשה שימוש בתעודות הזהות לצורך ביצוע עבירות שונות.

30. כן נטען על ידי הנאשם, כי לאור התנהלותה של המדינה והעיכוב בקבלת חומר החקירה הדרוש, לא עלה בידו לצרף את התיקים נשוא הערעור דנן לת.פ. 1533/08, דבר שהיה בו כדי להביא לענישה מקלה יותר.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"פ 3182-01-14 גורפינקל(עציר) ני מדינת ישראל עפ"ג 22614-01-14 מדינת ישראל ני גורפינקל(עציר)

עפ"ג 40234-10-13 גורפינקל(אסיר) ני מ.י. פרקליטות מחוז חיפה-פלילי
עמוד 14

31. לבסוף נטען על ידי הנאשם, כי שגה בית המשפט קמא משלא נתן להמלצת שירות המבחן את המשקל הראוי.

32. המדינה בערעורה על קולת העונש סבורה, כי העונש שהוטל על הנאשם, איננו מגלם את החומרה שבמעשיו, כפי שבית המשפט קמא ראה אותם. לגישת המדינה, בית המשפט קמא נתן משקל רב מדי לעובדה שהנאשם הורשע בתיק שהתנהל כנגדו בבית המשפט המחוזי בתל אביב, וכן לכך שהנאשם עבר הליך של גמילה עקב בעיית התמכרות להימורים ממנה סבל לדבריו וכי במהלך שנת 2012 החל לעבוד באופן מסודר.

33. עוד טענה המדינה, כי לא רק שהעונש שהוטל על הנאשם הוא קל, אלא שטעה בית המשפט קמא משהחליט לחפוף כמעט את מחציתו למאסר אותו מרצה הנאשם כיום, כך שלמעשה הנאשם ירצה חודש מאסר על כל אישום ובכלל זה על האישום שעניינו עבירות כלפי מס הכנסה המצדיק לבדו ענישה של 8-12 חודשי מאסר.

34. כאמור, ההלכה בעניין אי התערבותה של ערכאת הערעור בסבירות העונש שהוטל על ידי הערכאה הדיונית, מוכרת וידועה, כפי שפורט לעיל. אף פורטה ההלכה לפיה בית המשפט אינו כבול להמלצת שירות המבחן.

35. לפיכך, השאלות הדורשות הכרעה בענייניו, הן בעיקרן שתיים. האחת, האם בעונש המאסר שהוטל על הנאשם על ידי בית המשפט קמא קיימת סטייה מהותית ממדיניות הענישה שמצדיקה התערבותה של ערכאת הערעור. והשנייה, האם נפלה טעות מהותית בקביעתו של בית המשפט קמא, לפיה החליט לחפוף חלק מעונש המאסר בפועל שהושת על הנאשם למאסר אותו מרצה הנאשם בעקבות ת"פ 1533/08.

36. לאחר ששקלתי את העונש שהוטל על הנאשם על כל היבטיו, בשים לב לכללים בדבר הגבלת התערבות ערכאת הערעור למקרים חריגים בלבד, סבורני, כי אין מקום להחמיר בעונשו של הנאשם מעבר ל- 26 חודשי המאסר בפועל שהושתו עליו על ידי בית המשפט קמא. זאת הגם שיתכן שלו כל אחד מאתנו ישב בבית משפט קמא היה נגזר על הנאשם עונש חמור יותר.

37. הגם שאין חולק, כי מעשי המרמה הרבים בהם הורשע הנאשם הינם חמורים, העונש שהוטל על הנאשם אינו חורג לקולא ממתחם הענישה המקובל. אינני מתעלמת מטענותיו של הנאשם בדבר פגמים בהתנהלות המאשימה בנוגע לאישום הרביעי, כפי שגם פורט בגזר דינו של בית המשפט קמא, עליהם חזר הנאשם במכתבו להרכב מיום 16.02.14. כן לא ניתן

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"פ 3182-01-14 גורפינקל(עציר) נ' מדינת ישראל עפ"ג 22614-01-14 מדינת ישראל נ' גורפינקל(עציר) עפ"ג 40234-10-13 גורפינקל(אסיר) נ' מ.י. פרקליטות מחוז חיפה-פלילי

1 להתעלם מנטילת האחריות ומהדרך השיקומית שעבר הנאשם, ואולם, אין בכל אלו כדי
2 להצדיק התערבות במתחם הענישה ובעונש המאסר בפועל שהושת על הנאשם.

38. לצד זאת, לאור ריבוי העבירות שביצע הנאשם, סבורה אני, כי שגה בית המשפט קמא מתוך 26 חודשי המאסר שהושתו על הנאשם ירוצו בחופף לעונש המאסר שמרצה הנאשם בעקבות גזר הדין שניתן בת"פ 1533/08 כמפורט לעיל, כך שמן הראוי היה להפעיל את שני העונשים במצטבר.
39. על דרך הכלל יאמר, כי ההחלטה בדבר חפיפת או הצטברות עונשים תיקבע על פי נסיבותיו ועניין. מקום בו שיקולי הגמול וההרתעה גוברים על שיקולים אחרים, תגבר הנטייה לצבור עונשי מאסר אלה על אלה. הדבר נכון בוודאי כאשר מדובר בפסיקת עונשים
- ע"פ 597/88 11 העולים מעבירות שנגרמו באירועים נפרדים לחלוטין, כבעניינינו. [ראה: ע"פ 03.11.92]. סבורני, כי נסיבות עניינינו מחייבות ענישה מצטברת.
40. מעיון בכתבי האישום נשוא הערעור, עולה, כי הנאשם פעל בקדחתנות וללא לאות בביצוע 16 עבירות מרמה כשמטרתו הייתה לשלשל לכיסו במרמה כספים לא לו, כאשר כל האמצעים 17 היו כשרים בעיניו לכך. בנוסף, לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד בעבירות זיוף ומרמה 18 אחרות כמפורט לעיל, דבר המעיד, כי הנאשם בחר לעצמו את הפשע והרמייה כדרך חיים. 19 [ראה: ע"פ 645/09 ישראל (סרוליק) טאייב ני מדינת ישראל, [פורסם בנבו], (31.01.10)]. 20 משכך, סבורני, כי קביעת עונשי מאסר חופפים, מהווה למעשה הקלה בענישתו, באופן שיש 21 בו כדי להתפרש כהיתר לביצוע עבירות נוספות. חפיפת עונשי המאסר ולו גם בחלקם יוצרת 22 מצב שהנאשם לא ייתן את הדין על מעשי המרמה הרבים שעשה בתיקים הנדונים. 23
41. על עברייני המרמה לדעת, כי כספי הציבור אינם הפקר, ובהקשר זה גזירת עונשי מאסר 25 חופפים יש בה מכללא משום מזעור של חומרת המעשים שנעשו על ידי הנאשם.
42. לאור האמור, ולו דעתי הייתה נשמעת, אציע לחברי ההרכב, לדחות את ערעור הנאשם 28 ולקבל את ערעור המדינה בחלקו, במובן הזה, שיש לבטל את קביעת בית המשפט קמא 29 לעניין החפיפה החלקית של עונש המאסר בפועל, באופן שיושת על הנאשם עונש מאסר 30 למשך 26 חודשים, אשר ירוצו במצטבר לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם בגין הרשעתו 31 בת"פ 1533/08. כל יתר מרכיבי גזרי הדין יישארו ללא שינוי.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"פ 3182-01-14 גורפינקל(עציר) ני מדינת ישראל עפ"ג 22614-01-14 מדינת ישראל ני גורפינקל(עציר) עפ"ג 40234-10-13 גורפינקל(אסיר) ני מ.י. פרקליטות מחוז חיפה-פלילי

43. אשר על כן, ולאור המקובץ לעיל, אציע לחברי ההרכב, לדחות את ערעור הנאשם ככל שהוא

1

נוגע לגזר דינו של בית המשפט קמא בת"פ 1533/08. כן, אציע לחברי, לדחות את ערעור

2

הנאשם בכל הנוגע לעונש המאסר בפועל שהושת עליו על ידי בית המשפט קמא בעקבות ת"פ 3 290-12-12 ו- ת"פ

11745-11-10, ולקבל את ערעור המדינה חלקית, במובן זה, שתבוטל 4

קביעתו של בית המשפט קמא לעניין חפיפת 10 מתוך 26 חודשי המאסר שהושתו על הנאשם

5

לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם בת"פ 1533/08, ובאופן ששני העונשים ירוצו במצטבר,

6

כך שסך כל עונש המאסר בפועל שעל הנאשם לרצות בגין שני גזרי הדין יעמוד על 41 חודשי

7

מאסר בפועל.

8

9

ב. טאובר, שופטת

10

11

12

13

השופט אי אליקים:

אני מסכים.

א. אליקים, שופט

סגן הנשיא, השופט רי שפירא [אב"ד]:

14
15
16
17

אני מסכים.
ר. שפירא, ס. נשיא
[אב"ד]

18
19
20
21
22

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"פ 3182-01-14 גורפינקל(עציר) ני מדינת ישראל עפ"ג 22614-01-14 מדינת ישראל ני גורפינקל(עציר) עפ"ג 40234-10-13 גורפינקל(אסיר) ני מ.י. פרקליטות מחוז חיפה-פלילי

1 הוחלט כאמור בסעיף 43 לפסק דינה של השופטת טאובר.

2

אנו מבטלים את קביעתו של בית המשפט קמא בת"פ 290-12-12 ו-ת"פ 11745-11-10, 3 לעניין חפיפת 10 מתון 26 חודשי המאסר שהושתו על הנאשם לעונש המאסר אותו מרצה 4 הנאשם בת"פ 1533/08, ובאופן ששני עונשי המאסר ירוצו במצטבר, כן שסן כל עונשי 5 המאסר בפועל שעל הנאשם לרצות בגין שני גזרי הדין יעמוד על 41 חודשי מאסר בפועל.

6

7

8 יתר חלקי שני גזרי הדין יישארו בעינם, ללא שינוי.

9

10 11

12

ניתן היום, כ' אדר תשע"ד, 20 פברואר 2014, במעמד הצדדים ובאי כוחם.

13

1-

ב. טאובר, שופטת

א. אליקים, שופט

ר. שפירא, ס. נשיא
[אב"ד]

14

עמוד 18